

Editorial Roundup: United States

 aol.com/editorial-roundup-united-states-215542079.html

Západní jednotky na zemi na Ukrajině nejsou v budoucnu „vyloučeny“, říká francouzský vůdce

PAŘÍŽ (AP) – Francouzský prezident Emmanuel Macron v pondělí řekl, že vyslání západních jednotek na území Ukrajiny není v budoucnu „vyloučeno“ poté, co se o této otázce diskutovalo na shromáždění evropských vůdců v Paříži, protože ruská invaze v plném rozsahu se hroutí . do třetího roku.

Francouzský vůdce řekl, že „uděláme vše potřebné, aby Rusko nemohlo vyhrát válku“ po setkání více než 20 evropských hlav států a vlád a dalších západních představitelů.

„Dnes nepanuje shoda ohledně vyslání oficiálních, schválených jednotek na zem. Ale z hlediska dynamiky nelze nic vyloučit,“ řekl Macron na tiskové konferenci v Elysejském prezidentském paláci.

Macron odmítl poskytnout podrobnosti o tom, které státy zvažují vyslání vojáků, s tím, že dává přednost zachování určité „strategické nejednoznačnosti“.

Setkání se zúčastnili německý kancléř Olaf Scholz a polský prezident Andrzej Duda a také vůdci z pobaltských zemí. Spojené státy zastupoval jejich nejvyšší diplomat pro Evropu James O'Brien a Spojené království ministr zahraničí David Cameron.

Duda řekl, že nejbouřlivější diskuse byla o tom, zda poslat vojáky na Ukrajinu a „neexistovala žádná dohoda v této záležitosti. Názory se zde liší, ale žádná taková rozhodnutí neexistují.“

Polský prezident řekl, že doufá, že „v nejbližší budoucnosti budeme společně schopni připravit značné dodávky munice na Ukrajinu. To je teď nejdůležitější. To je něco, co Ukrajina opravdu potřebuje.“

Macron dříve vyzval evropské vůdce, aby zajistili „kolektivní bezpečnost“ kontinentu poskytnutím neochvějně podpory Ukrajině tváří v tvář tvrdším ruským ofenzívám na bojišti v posledních měsících.

„Zejména v posledních měsících jsme byli svědky toho, jak Rusko přitvrdilo,“ řekl Macron.

Macron uvedl, že je třeba posílit bezpečnost, aby se v budoucnu zabránilo jakýmkoli ruským útokům na další země. Estonsko, Litva a Lotyšsko, stejně jako mnohem větší Polsko, byly považovány za možné cíle budoucího ruského expanzionismu. Všechny čtyři země jsou oddanými zastánci Ukrajiny.

Estonský ministr zahraničí začátkem tohoto měsíce řekl, že NATO má na posílení své obrany zhruba tři nebo čtyři roky .

Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij ve video projevu vyzval vůdce shromážděné v Paříži, aby „zajistili, že Putin nemůže zničit naše úspěchy a nemůže rozšířit svou agresi na další národy“.

Několik evropských zemí včetně Francie vyjádřilo podporu iniciativě České republiky na nákup střeliva a granátů mimo EU, uvedli účastníci setkání.

Nizozemský premiér Mark Rutte uvedl, že jeho země se rozhodla poskytnout na tento účel více než 100 milionů eur.

Kromě toho má být zahájena nová koalice, která by dále „mobilizovala“ země se schopnostmi dodávat rakety středního a dlouhého doletu, řekl Macron, když Francie minulý měsíc oznámila dodávku 40 dalších střel dlouhého doletu Scalp.

Evropské národy se obávají, že USA odvolají podporu, protože pomoc pro Kyjev balancuje v Kongresu . Mají také obavy, že by se bývalý americký prezident Donald Trump mohl vrátit do Bílého domu a změnit kurz americké politiky na kontinentu.

Pařížská konference přichází poté, co Francie, Německo a Spojené království nedávno podepsaly desetileté dvoustranné dohody s Ukrajinou, aby vyslaly silný signál o dlouhodobé podpoře, zatímco Kyjev pracuje na posílení západní podpory.

Novináři agentury Associated Press John Leicester a Jeffrey Schaeffer v Paříži Monika Scislowska ve Varšavě přispěli k této zprávě.

Sledujte zpravodajství AP o válce na <https://apnews.com/hub/russia-ukraine>

Redakční souhrn: Spojené státy americké

Výňatky z nedávných úvodníků ve Spojených státech a v zahraničí:

22. února

The Washington Post o vyšetřování obžaloby Bidena

Až do tohoto měsíce republikáni ve Sněmovně reprezentantů odkazovali na informace poskytnuté „vysoce důvěryhodným“ informátorem FBI jako na jádro svého případu obžalovat prezidenta Bidena. Tento týden v tichosti vymazali jakoukoli zmínku o tomto zdroji z oficiálních dokumentů. Tento jeden malý krok vypovídá o nepodloženém křížovém tažení GOP , které, jak se zdá, konečně dospělo k trapnému rozuzlení.

Zvláštní právní zástupce David Weiss – muž odpovědný za trestní případ ministerstva spravedlnosti proti Hunteru Bidenovi – minulý týden podal obvinění proti Alexandru Smirnovovi . 43letý americko-izraelský občan, říká žalobci, lhal federálním vyšetřovatelům o obchodních jednáních rodiny Bidenových. Tyto lži, v rozhodující míře, zahrnovaly tvrzení, že prezident a jeho syn požadovali úplatky 5 milionů dolarů od

ukrajinské energetické společnosti Burisma, když byl pan Biden viceprezidentem, výměnou za ochranu firmy před kontrolou ze strany ukrajinských národních úřadů. Nyní pan Smirnov také prozradil, že „úředníci spojení s ruskou rozvědkou“ ho krmili jeho informacemi.

Samozřejmě existuje důvod ke skepsi ohledně nejnovějšího obvinění z výbušniny od tohoto dodavatele zjevně falešných bomb. Zpráva zveřejněná v úterý vykresluje pana Smirnova jako podvodníka provádějícího „směs jinak nevýznamných obchodních schůzek a kontaktů“, přičemž k žádnému z nich nedošlo během období, které údajně považoval za důkaz korupce. Zjevně lhal o svém bohatství, profesi a dalších věcech. Žalobci dokonce hovoří o „nových lžích“, které pan Smirnov „aktivně rozprodává...“, které by mohly ovlivnit americké volby“, včetně návrhů, že Moskva „může použít jako ‚kompromat‘“ informace převzaté ze zadržených telefonních hovorů Huntera Bidena v zahraničním hotelu.

Mohl by pan Smirnov také lhát o tom, že mu ruští představitelé dávají špínu na prezidenta? Absolutně. Ale o to jde. Buď je pan Smirnov přínosem v současném kremelském spiknutí, které má šířit dezinformace o prezidentovi, je děsivou ozvěnou volebního vměšování z roku 2016, nebo o tom také šíří. Ať tak či onak, republikáni v Kongresu vsadili svůj dotaz na impeachment na slova fabulisty.

Tento obrat událostí je pro republikánskou snahu sesadit prezidenta zničující, vzhledem k tomu, jak silně se politici, kteří jej organizují, opřeli o tvrzení pana Smirnova. Senátor Chuck Grassley (R-Iowa), ve spolupráci s předsedou sněmovního výboru pro dohled Jamesem Comerem (R-Ky.), zaslal v květnu dopis ministerstvu spravedlnosti, v němž požadoval vydání klíčového dokumentu, který by mohl odhalit „zločinné schéma zahrnující tehdejší... Viceprezident Joe Biden ... včetně výměny peněz za politická rozhodnutí. "Toto je největší politický korupční skandál, nejen za mého života, ale řekl bych, že za posledních 100 let," řekla Republikánkovi Elise Štefániková (RN.Y.) pro Fox News, když pan Grassley loni v létě zveřejnil formulář na svých webových stránkách. poté, co FBI odmítla poskytnout Kongresu kopie.

"To je pro mě opravdu jádro této záležitosti," řekl letos předseda výboru pro soudnictví Jim Jordan (R-Ohio). "Nejvíce potvrzující důkazy, které máme, jsou... z tohoto vysoce důvěryhodného, důvěrného lidského zdroje." Ve středu trval na tom, že odhalení o panu Smirnovovi „nemění fakta“.

V jistém smyslu má pan Jordan pravdu: Fakta o obchodních jednáních Huntera Bidena nikdy nepodporovala snahu o odvolání Joea Bidena z úřadu. Tvrzení pana Smirnova již byla rozebrána, včetně vyšetřování senátu Republikánské strany, před diskreditací minulý týden a svědci, které republikáni předvolali k slyšení, pod přísahou přísahali, že prezident nebyl zapojen do žádného ze schémat jeho syna.

Snaha Sněmovny reprezentantů o impeachment nikdy nebyla věrohodná. Platby od syna k otci údajně od čínských obchodníků, kteří si chtějí koupit vliv, se ukázaly jako náhrady – otec půjčil synovi peníze na nákup nákladního vozu Ford Raptor, protože jeho špatné úvěry znemožňovaly financování, téměř dva roky poté, co odešel z funkce viceprezidenta. Podobně se ukázalo, že jako další splátka nabídnutá v době, kdy Joe Biden nebyl ani vládním úředníkem, ani kandidátem, se ukázalo, že osobní šek na Joea Bidena od jeho bratra Jamese Bidena, který získal výbor pana Comera.

Poté, co v prosinci schválili své vyšetřování, republikáni jej mohli do léta opustit – do té doby doufat, že rozhovory s Jamesem Bidenem a Hunterem Bidenem za zavřenými dveřmi přinesou důkaz o provinění, který se zatím nepodařilo uskutečnit. Vzdát se je správná odpověď. Žaloba ministerstva spravedlnosti proti Hunteru Bidenovi za federální daňové zločiny a falšování papírů o nákupu zbraní může být silná. Ale pokus Kongresu potrestat prezidenta Bidena za špatná rozhodnutí Huntera Bidena byl vždy slabý. Nyní se totálně zhroutilo.

ONLINE: <https://www.washingtonpost.com/opinions/2024/02/22/smirnov-fbi-informant-biden-impeachment/>

24. února

The New York Times o výzvě k humanitárnímu příměří v Hamasu

Vetovat rezoluci Rady bezpečnosti OSN požadující okamžité příměří v Gaze a zároveň rozšiřovat vlastní měkčí rezoluci o zastavení palby o rukojmích mohlo být tou nejlepší ze špatných možností, které měla Bidenova administrativa k dispozici. Prezident Biden udělal tento krok správně. Vzhledem k rozsahu smrti a ničení v Gaze a vyhlídce na další, které přijdou, může přijmout i další opatření, která by mohla zmírnit utrpení a ztráty na životech Palestinců.

Otázkou není, zda byl Izrael oprávněn jít po teroristickém útoku ze 7. října po Hamasu. Bylo tomu tak a dosáhl některých svých vojenských cílů. Zničilo významné části vojenské infrastruktury Hamasu a snížilo jeho bojovou sílu. Hamas údajně říká, že ztratil asi 6 000 z odhadovaných 25 000 bojovníků; Izrael tvrdí, že zabil více než 10 000 z nich.

Tato válka však ve svém současném směru vede k hromadnému zabíjení Palestinců, zatímco Hamás získává mezinárodní postavení a zbývající izraelští rukojmí zůstávají v zajetí. Spojené státy, jako nejdůležitější spojenec Izraele a zdroj vojenské pomoci, by se měly ujmout vedení ve změně toho.

Prezident správně projevil sympatie a podporu Izraeli ve dnech po útoku 7. října. Od té doby jeho administrativa neúnavně spolupracovala s arabskými spojenci, nejprve zprostředkovala krátké zastavení bojů v listopadu a nedávno se pokusila vyjednat delší příměří za účelem propuštění izraelských rukojmích a poskytnutí humanitární pomoci do Gazy.

Hamas zahájil svůj útok, aby vyprovokoval izraelskou reakci, protože věděl, že obyvatelé Gazy budou akutně zranitelní. Teroristická skupina ukrývá své bojovníky mezi civilisty a vybuďovala svou infrastrukturu, včetně mil tunelů, pod domy, školami a nemocnicemi.

Od začátku války byly dva miliony lidí, kteří žijí v Gaze, zabiti izraelským bombardováním. Podle palestinských údajů bylo zabito více než 29 000 lidí; více než polovina domovů a budov v Gaze byla zničena a Organizace spojených národů vyhlásila poplach, že odříznutí od dodávek potravin hrozí obyvatelům Gazy hladomor. Počet obětí by se mohl brzy prudce zvýšit, pokud Izrael provede pozemní invazi do Rafahu, města na dalekém jihu Gazy, kde podle armády zůstalo 10 000 bojovníků Hamásu a kam uprchl milion civilistů.

Přesto každé americké úsilí o zvládnutí izraelského útoku bylo odmítnuto premiérem Benjaminem Netanjahuem nebo zablokováno nepřijatelnými požadavky Hamasu. Zejména pan Netanjahu se více staral o uspokojení krajně pravicových a náboženských koaličních partnerů, kteří ho udržují u moci. V pátek vydal poziční dokument pro poválečnou Gazu, který umožňuje neomezenou vojenskou kontrolu ze strany Izraele, nahrává jeho základně příznivců a zároveň rozčiluje Palestince.

To komplikuje práci Spojených států a umírněných arabských států, které se snaží připravit plán „po Gaze“ – zásadní krok k zajištění toho, aby Gaza měla šanci na stabilitu, jakmile boje ustanou. Ačkoli nebyly zveřejněny žádné podrobnosti, plán, který není součástí navrhované rezoluce Rady bezpečnosti, vyzývá k mezinárodní pomoci při rekonstrukci zdevastovaného pásma Gazy, vytvoření funkční vlády bez Hamasu na Západním břehu Jordánu a v Gaze, normalizace izraelských vztahů se Saúdskou Arábií a plán směřující k demilitarizovanému státu pro Palestince.

Tento plán však závisí na tom, zda se nejprve dohodne příměří, které bude dostatečně trvalé na to, aby zajistilo propuštění zbývajících izraelských rukojmích – nejnovější návrh byl na dobu nejméně šesti týdnů. Rezoluce, kterou Spojené státy šíří, nejde tak daleko a nemá ostré zuby. Navrhuje příměří „jakmile to bude možné“, což může být cokoliv, co si Izrael přeje, a varuje Izrael před invazí do Rafahu za současných podmínek. A s největší pravděpodobností jej bude vetovat Rusko a Čína.

Ale vzhledem k mimořádnému záznamu americké podpory Izraeli v OSN – demonstrováné desítkami veta k zablokování rezolucí kritických vůči Izraeli, včetně tří požadujících příměří v Gaze – skutečnost, že Spojené státy rozeslaly rezoluci, která zmiňuje termín „příměří“ by měl být pro Izraelce signálem, že američtí vůdci ztrácejí trpělivost s věčnou válkou pana Netanjahua.

V ubývajících dnech Obamovy administrativy Spojené státy také vyslaly zprávu Izraeli, když se zdržely hlasování o rezoluci odsuzující výstavbu osad na Západním břehu Jordánu, čímž umožnily její schválení. Rezoluce neměla žádný praktický význam, ale učinila důležitý bod – který Bidenova administrativa posílila – o osadách jako překážce míru s Palestinci.

Podobně je toto usnesení, jakkoli krátkého trvání, okamžikem pro USA, aby daly izraelskému lidu najevo, že jejich trvalá podpora Izraeli se nevztahuje na nejhorší politiku jejich vlády. Jakkoli může být Amerika rozdělená, Spojené státy stále mají v izraelských záležitostech mocný hlas, a to jak jako dodavatel zbraní a pomoci, tak jako svůj politický štít na světové scéně.

Izraelská veřejnost dala jasně najevo svou touhu zbavit se zdiskreditovaného pana Netanjahua. A izraelská armáda, která musí po téměř pěti měsících bojů v Gaze a hrozbě Hizballáhu na severu záviset na amerických zbraních, si je velmi dobře vědoma nebezpečí odcizení Bidenovy administrativy. Nedávné průzkumy veřejného mínění ukazují, že více než 80 procent Izraelců schvaluje vedení Washingtonu – a preferuje pana Bidena před Donaldem Trumpem o 14 bodů.

To dává panu Bidenovi značný vliv. Jednou z možností, kterou popsal Martin Indyk, bývalý americký velvyslanec v Izraeli, v nedávném článku v časopise Foreign Affairs, by bylo, že by pan Biden obešel pana Netanjahua a místo toho se obrátil přímo k izraelskému lidu.

Mohl by dát jasně najevo, že Izraelci stojí před vážnou volbou – nekonečnou válkou, která by jen vytvořila další militanty podobné Hamásu a obrátila více Američanů proti Izraeli, nebo plán „po Gaze“, který navrhli Američané a Arabové, který zahrnuje mezinárodní financování. pro obnovu Gazy a mír se Saúdskou Arábií.

Ačkoli Izraelci možná nemají náladu uvažovat o palestinském státě a hloubka jejich zuřivosti proti Hamásu může být neznámá, pan Biden si od nich za desítky let neochvějně podpory získal značnou důvěru.

Mluvit přímo s Izraelci se může ukázat jako plodnější než mluvit s panem Netanjahuem, který se odcizil Bidenově administrativě a stal se překážkou jakéhokoli druhu trvalého míru. Jeho krajně pravicoví spojenci naopak napětí s Palestinci zhoršují. Například Itamar Ben-Gvir, extremist, který slouží jako ministr národní bezpečnosti, navrhl přísná omezení pro palestinské a arabské izraelské věřící v mešitě Aksá během ramadánu. Tato omezení na místě, které Izraelci nazývají Chrámová hora, by bezpochyby vyvolala další hněv a násilí, protože ramadán začíná na začátku března.

Prezident Biden a jeho administrativa mohou udělat mnohem více, včetně pokračování diplomatického úsilí o humanitární příměří, které by zmírnilo utrpení palestinských civilistů a umožnilo zbývajícím rukojmím vrátit se ke svým rodinám. Mohl by také udělat více, aby demonstroval americký závazek k řešení dvou států, jediné cestě k trvalému míru, tím, že v tomto smyslu navrhne rezoluci v Radě bezpečnosti. Arabská podpora a jednomyslné hlasování, tvrdí pan Indyk, by bylo pro Izrael nebo Palestince těžké odolat.

Nic z toho samozřejmě nemusí stačit k utišení celosvětového pokřiku nad obětí války na Palestincích nebo k umlčení ostré kritiky pana Bidena ze strany americké levice. Jakýkoli krok k tlaku na Izrael s sebou zároveň nese i politická rizika. Toto je okamžik, kdy pro pana Bidena politicky neexistují žádné dobré možnosti; takže je to okamžik, kdy je vedení nepostradatelné. Dovolit, aby tento konflikt pokračoval nekontrolovaně, již není přijatelné a Spojené státy samy mají sílu a páky k tomu, aby udělaly to, co je třeba udělat.

ONLINE: <https://www.nytimes.com/2024/02/24/opinion/gaza-ceasefire.html>

23. února

Wall Street Journal o Bidenově odpuštění studentské půjčky

Američtí prezidenti nemusí mít rádi rozhodnutí Nejvyššího soudu, ale většina od Andrewa Jacksona se nechlubí tím, že vzdoruje jeho rozsudkům. Dokonce ani Donald Trump . Pak je tu prezident Biden, který, zatímco tento týden zrušil další studentské dluhy, se chlubil tím, že ignoroval přelomové rozhodnutí Nejvyššího soudu z roku 2023, že jeho předchozí plán odpuštění půjčky byl nezákonný.

Ve středečním projevu v Culver City v Kalifornii pan Biden řekl, že jeho původní plán „poskytnout milionům pracujících rodin oddlužení za dluhy svých vysokoškolských studentů“ byl vykořeněn „republikány MAGA“ a „speciálními zájmy“, kteří plán zpochybnili. u soudu. "Nejvyšší soud to zablokoval," dodal pan Biden, "ale to mě nezastavilo." Zjevně si myslí, že vzepřít se zákonu je ctnost.

Ve středu pan Biden odepsal dalších 1,2 miliardy dolarů ze studentských půjček, čímž se celková částka, kterou zrušil, dostala na přibližně 138 miliard dolarů. To není tolik jako zrušení dluhu ve výši 400 miliard dolarů, které loni v létě zrušila většina Nejvyššího soudu v poměru 6:3, ale stále je to dar pro 3,9 milionu dlužníků.

Ve skutečnosti nic neruší, protože převádí dluh od dlužníků, z nichž měl prospěch, na daňové poplatníky, kteří jej budou financovat vyššími daněmi nebo platbami úroků z rostoucího státního dluhu.

President Unstoppable v rámci svého plánu Spoření na hodnotné vzdělání (SAVE) nabízí odpuštění půjčky prostřednictvím plánů splácení řízených příjmem. Dřív se od dlužníků očekávalo, že budou platit 10 % z části svého dobrovolného příjmu, která přesahuje 150 % federální úroveň chudoby (22 590 USD pro jednotlivce) po dobu 20 let, poté jim budou půjčky odpuštěny. Bidenův plán snižuje platby na 5 % jejich dobrovolného příjmu nad 225 % úroveň chudoby.

Ministerstvo školství říká, že dlužníci budou mít také nárok na odpuštění půjčky, pokud jsou zapsáni do plánu SAVE, provádějí platby po dobu 10 let a mají celkový původní dluh nižší než 12 000 USD. Osoby s vyššími částkami úvěru budou mít také nárok na odpuštění na klouzavém měřítku.

Missouri měla právo zpochybnit první plán odpuštění půjčky Biden, protože její poskytovatel půjčky by byl nepříznivě ovlivněn, kdyby dlužníci přestali platit své půjčky. Při zrušení tohoto Bidenova diktátu soud uvedl, že pan Biden jednal bez řádné pravomoci Kongresu, a tím porušil ústavní oddělení pravomocí.

Metoda pana Bidena pro prominutí půjčky se změnila, ale platí stejné právní zásady. Doufáme, že státy a další žalobci poškození převodem dluhu pana Bidena na daňové poplatníky již chtějí žalovat.

Pan Biden se chlubí odpuštěním dluhu, protože se zoufale snaží přimět mladé voliče, aby ho v listopadu znovu podpořili. Jeho koalice pro rok 2020 se třífází a mladší voliči nejsou nadšeni jeho vedením ani výsledky jeho hospodářské politiky. Jeho schéma odpuštění dluhů je tak do očí bijícím trikem kupování hlasů, jak si pamatujeme.

Náklady jsou však vysoké a netýkají se pouze federálního rozpočtu. Odpuštění se přechyluje k dlužníkům s vyššími příjmy, kteří navštěvovali vysokou školu, na úkor těch, kteří ne. Je to hrubě nespravedlivé.

Postihuje také rodiče a studenty, kteří si naspořili na zaplacení vysoké školy bez půjček nebo kteří obětovali spotřebu po vysoké škole, aby je splatili. Schéma pana Bidena nijak nereformuje studentské půjčky, takže zvyšuje motivaci studentů, aby si půjčovali více, a vysoké školy, aby zvýšily školné s vědomím, že všechno nebo téměř všechno bude nakonec odpuštěno.

Nejhorší ze všeho je ale očividné odmítnutí zákona panem Bidenem, a to i poté, co ho Nejvyšší soud vyzval. Není divu, že voliči republikánské strany neberou demokratické poplachy o ztrátě demokracie vážně? Pan Biden nebere svá vlastní varování vážně.

ONLINE: https://www.wsj.com/articles/joe-biden-student-debt-forgiveness-supreme-court-0c5204fe?mod=editorials_article_pos4

23. února

Los Angeles Times o předsedovi sněmovny Miku Johnsonovi a hlasování pro pomoc Ukrajině

Dva roky po brutální a nevyprovokované ruské invazi Ukrajina nadále statečně brání své území, ale stáhla své síly z napadeného klíčového města a postrádá zbraně a munici. Ale kvůli stranické paralýze ve Washingtonu – a zhoubnému vlivu Donalda J. Trumpa – zůstává návrh na další pomoc v řádu desítek miliard dolarů pozastaven. Prezident Biden spravedlivě obvinil republikány ze Sněmovny, že „odcházejí od hrozby Ruska“.

Začátkem tohoto měsíce Senát hlasoval poměrem 70:29 pro schválení zákona, který by Ukrajině poskytl dalších 60,1 miliardy dolarů. Zahrnuje také 14,1 miliardy dolarů na pomoc Izraeli v bojích s Hamasem a téměř 10 miliard dolarů na humanitární pomoc pro Palestince a další civilisty uvězněné ve válečných oblastech. Pokud by se hlasovalo o senátním návrhu zákona, je velká šance, že by ho sněmovna schválila.

Předseda Sněmovny reprezentantů Mike Johnson (R-La.) ještě musí souhlasit s hlasováním o balíčku pomoci s odvoláním na republikánskou mantru, že zoufale potřebná pomoc pro Ukrajinu musí být spojena s omezením migrace na jižní hranici Ameriky. "Republikáni ze sněmovny měli od samého začátku diskusí křišťálově jasno, že jakákoli takzvaná doplňková legislativa národní bezpečnosti musí uznat, že národní bezpečnost začíná na naší vlastní hranici," povzdechl si Johnson.

Nevadí, že dvoustranná skupina senátorů s podporou Bílého domu přišla s kompromisním návrhem zákona, který by přesně to udělal, jen aby čelil odporu republikánů v Senátu a Trumpa. Než byl text kompromisu finalizován, bývalý prezident a pravděpodobný republikánský kandidát vybuchl, že „nemyslím si, že bychom měli dělat hraniční dohodu, pokud nezáskáme VŠECHNO potřebné k zastavení INVAZE milionů a milionů lidí, mnohé z neznámých částí, do naší kdysi skvělé, ale brzy znovu skvělé země!“ Johnson podobně namítl, že kompromisní návrh obsahuje „nedostatečná ustanovení o hranicích“.

Johnson údajně usiloval o schůzku s Bidenem, aby promluvil o financování Ukrajiny a Izraele, a prezident je takové diskusi otevřený. Někteří členové sněmovny také prosazují samostatné opatření, které by bylo méně štedré v pomoci Ukrajině. Důležitý je ale čas. Návrh zákona schválený Senátem poskytuje Ukrajině odpovídající úroveň nových finančních prostředků. Sněmovna by o tom měla urychleně hlasovat.

To, že tak neučinila, je odrazem většího problému ve sněmovně kontrolované republikány (a termín „kontrolovaný“ používáme volně). Vzhledem k tomu, že většina strany je tak úzká, malá skupina extremistů uplatnila neúměrný vliv, včetně úspěšné snahy svrhnout bývalého předsedu parlamentu Kevina McCarthyho. McCarthy zahájil – a Johnson podpořil formalizaci – nepodložené vyšetřování Bidena ohledně impeachmentu, které se stalo pro stranu ostudou.

Nefunkčnost sněmovních republikánů odráží politováníhodný vliv Trumpa. Jeho izolacionistický přístup k zahraniční politice „Amerika na prvním místě“ se hladce prolíná s odporem k větší pomoci Ukrajině. Trump nedávno navrhl, aby jakákoli pomoc pro Ukrajinu byla ve formě půjčky, protože „už bychom nikdy neměli dávat peníze bez naděje na návratnost nebo bez „vázaných řetězců“. Za statečný odpor Ukrajině

vůči ruské agresi je samozřejmě pro Spojené státy a jejich spojence v NATO již „odplata“. Pokud bude Vladimir Putin frustrován svým pokusem podmanit si Ukrajinu, bude méně pravděpodobné, že ohrozí sousední země NATO.

Abychom byli spravedliví, odpor k nové pomoci Ukrajině není zcela výsledkem Trumpova vlivu. Dokonce i někteří Američané, kteří přejí Ukrajině vše dobré a uznávají nemorálnost ruské agrese, si mohou klást otázku, zda je reálné doufat v totální ukrajinské vítězství, a to i s pokračující pomocí ze strany západních zemí.

Jak se boje protahují, stává se představa vyjednaného urovnání atraktivnější. Je skutečně možné, že válka skončí jednáním s ústupky Ukrajiny, jako je autonomie pro proruské obyvatele ve východní části země. Ale jak Biden přesvědčivě tvrdil, posílení Ukrajiny na bojišti ji staví do nejsilnější možné pozice u jednacího stolu.

Biden to nedávno vyjádřil palčivými slovy : „Podívejte, ukrajinský lid bojoval tak statečně a hrdinně,“ řekl novinářům. "Dali toho tolik na čáru." A myšlenka, že teď, když jim dochází munice, odejdeme – mi připadá absurdní. Připadá mi to neetické. Připadá mi to v rozporu se vším, čím jsme jako země."

Johnson by měl zastavit váhání a naplánovat hlasování.

ONLINE: <https://www.latimes.com/opinion/story/2024-02-23/ukraine-aid-house-vote-mike-johnson>

20. února

The Guardian říká, že politikům musí být jasné, že příměří je v Gaze nezbytné

Když se západní vůdci probouzejí k potřebě příměří v Gaze, během izraelské vojenské kampaně bylo zabito téměř 30 000 Palestinců. Předpokládá se, že více než dvě třetiny mrtvých v pobřežní enklávě jsou ženy a děti. Předpokládá se, že tisíce dalších jsou pohřbeny pod troskami. Pověst Západu jako zastávce univerzálních hodnot a dodržování řádu založeného na pravidlech se pravděpodobně v dohledné době po krvavých událostech v Gaze nevzpamatuje.

Mezinárodní politika není hrou na morálku. Pravděpodobně několik arabských zemí nemělo odpor k myšlence, že by Izrael mohl Hamásu poskytnout puč de gráce. Stav bojů v Gaze však naznačoval, že jde o vzdálenou možnost. V lednu se odhadovalo, že Izrael zabil nebo zajal pouze asi jednu třetinu bojových sil Hamasu. Dokončení této práce by bylo dosažitelné pouze s neobhájitelně vysokou cenou palestinských – a rukojmích – životů.

Je potřeba ukončit válku v Gaze, propustit zbývající rukojmí a trvalý izraelsko-palestinský mír založený na dvou státech. Nic z toho se ale nezdá možné se současnou izraelskou vládou. Její premiér Benjamin Netanjahu minulý týden stáhl svou delegaci z jednání v Káhiře o možné dohodě o příměří a propuštění vězňů, což rozzuřilo rodiny rukojmích doma a znepokojilo izraelské spojence v zahraničí. Pan Netanjahu ustoupil hrozbám extremistů ve svém kabinetu, že ho svrhnou, pokud dosáhne „bezohledné“ dohody s Hamasem. To je důsledek ultranacionalistického vrtění ocasem pravicového psa. Kdysi byli ministři Bezalel Smotrich a Itamar Ben-Gvir, náboženští fanatici, kteří oba žijí v nelegálních osadách na

okupovaném Západním břehu Jordánu, považování za okrajové politiky, beztrestně vyjadřují své názory. Ať už jde o jejich plány na znovuosídlení Gazy, jejich pokárání USA za sankcionování násilných osadníků nebo jejich tvrzení, že Donald Trump by byl pro Izrael lepší než Joe Biden, dvojice se nebojí žádných následků, protože vědí, že jsou stále oblíbení u své volební základny. Pan Netanjahu ne.

Americká prezidentská diplomacie měla kdysi „mluvit tiše a nosit velkou hůl“. Naproti tomu v Gaze pan Biden mluví nahlas a nese malou hůl. USA chtějí dočasné příměří spojené s propuštěním všech rukojmích a zvýšením toku pomoci. Pokud je použití slova „dočasný“ pokusem uklidnit pana Smotricha a pana Ben-Gvira, pak pravděpodobně selže. Izraelská vláda tento víkend odmítla „mezinárodní diktáty“.

V OSN Spojené státy vetovaly okamžité příměří mezi Izraelem a Hamásem, které podpořily arabské státy a které nabízí „vedle sebe“ alternativu k odzbrojení opozice. Tuto taktiku používá i Sir Keir Starmer před středečním parlamentním hlasováním s příměřím, ve kterém Izrael přestane bojovat, pokud Hamás přestane své násilí. Domácí politika je pro oba lídry stejně důležitá jako zahraniční aréna. Pan Biden bude příští týden čelit prezidentským primárkám v Michiganu, které je domovem velké arabsko-americké komunity. Koncem tohoto měsíce čelí sir Keir doplňovacím volbám v Rochdale, kde třetinu voličů tvoří muslimové.

Je ostudné, že politici a úředníci na západě zrušili omezení a podpořili nepřiměřené akce Izraele jako sebeobranu a nevyhnutelný důsledek strašlivého masakru Hamásu ze 7. října. Izrael měl plné právo požadovat odplatu proti těm, kteří zavraždili jeho občany, ale ne vraždit nevinné civilisty v nepředstavitelném rozsahu.

ONLINE: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2024/feb/20/the-guardian-view-on-the-israel-gaza-war-politicians-need-to-be-clear-that-a-> příměří-je-potřebné

© 2024 Yahoo. Všechna práva vyhrazena.